

"Ik heb als verslaggeefster helemaal niets met mannen die..."

Ik heb als verslaggeefster helemaal niets met mannen die in lingerie modder worstelen, in riemen tuigjes rond paraderen, hetzij lak, rubber of leer dragen sinds ik de verkering met een aardrijkskunde leraar die travestiet bleek een week geleden uit maakte toen ik hem betrapte voor de spiegel in mijn eigen lingerie gehuld in de slaapkamer van mijn studentenflat. Ik vermoed al snel dat mijn gespreks partner mij poogt te shockeren, zoals ik wel verwacht had uit het mij toegestuurde schokkende, soms zelfs sinistere materiaal, over deze moreel lichtelijk los geslagen kunstenaar.

Is hij wel de sadomasochistische bisxuele lingerie-travestiet waarmee hij zichzelf zo graag identificeert en afficheert of alleen maar een poseur? Ik kan het mij nauwelijks voorstellen!

Hij raast door: "Ik schaam me er niet voor! Helemaal niet! Je zou de oogverblindende glamourfotos eens van mij moeten zien die van mij gemaakt zijn door vooraanstaande fotografen dertig jaar geleden, gekleed in jarretelgordel, damesslipje, nylons en bustehouder, rug, dijen, benen, buik en borst glad geschoren, geparfumeerd en ingeolied... een diva, jongedame, een diva, daar kunt U nog een punt aan zuigen met Uw jonge, onbeduidende leventje en onopgemaakte voorkomen! En dan dat haar van U! Het lijkt wel alsof een terminale tb lijder er zijn laatste rochuls in heeft uitgespuugd! Coupe kippekut! O, is dat nou gel? Ja, dat wist ik natuurlijk niet, ik ben al zo lang uit Nederland weg, al drie maanden. Die fotos van mij in lingerie hebben allemaal in de Candy, de Chick en de Centurion gestaan, net als mijn uit het artistieke leven gegrepen wil de verhalen en de reacties erop... bij bakken kwam het binnen. Menigeen wilde mijn deling komen kennis maken, maar daar ben ik niet van gediend. Die uitwisseling van externe sekreties en overtollig spuug bij het tongkussen gaan aan mij voorbij nadat ik in 1968 een stevige druipe op liep. Als je die fotos eens wilt zien maken we toch een aparte afspraak? Iedereen mag ze zien en zijn of haar voordeel mee doen, hoor! Copyright free! Zoals het een vertegenwoordiger van de Underground betaamt! The sixties forever! Ik wil ze ook wel per brief op sturen. Ik ben de schaamte al lang voorbij! Nee, ik heb niets te verbergen; mijn echtgenote weet daar uiter aard grotendeels niet het fijne van en dat is mooi meegenomen, want de meeste vrouwtjes moeten er niet zoveel van hebben als hun wederhelft in lingerie op de maat van zweepslagen van en met domi nante of onderdanige gevoelsgenoten allerlei uitzinnige bokke sprongen bij elkaar kaatst tijdens besloten bijeenkomsten van de Landelijke SadoMasochistische Travestie & Transseksualiteits Vereniging "De Gouden Zweep", activiteiten die Godt en Het Dikke Boek vanaf den beginne streng verboden hebben, want als we daar aan beginnen als gelovigen is het end zoek. Stel je voor! Alleen een paar ruim denkende goede vrienden en vriendinnen die gotzij dank bijna geheel taboeloos door het leven gaan zijn op de hoog te van mijn uitspattingen die begonnen op m'n veertiende levens jaar en zelfs in Frankrijk vol continu door gaan. Een goede vriendin (Ria V. te G.) van mij merkte jaren geleden terecht op: "Nou hebben wij vrouwen net de beha en de jarretelgordel als vrije maakte vrouwen afgezworen en trekken jullie 'm weer aan!" Dat vond ze wel een grote teleurstelling! Hele hordes homo- en bisxuele mannen en vrouwen hebben altijd om mij heen gezwermd als bijen rond de honingpot vanaf mijn veertiende! Daar kon ik met alle fatsoen geen nee tegen zeggen! Ze bleven aandringen! Je moest wel aan je eigen goesting tegemoet komen! Wist U dat ik in de eerste klas van het christelijk lyceum in de Moreelse straat te Amsterdam door klasgenoten verkracht ben in de kleedkamer van de gymzaal? Ik had er geen enkele moeite mee hoor! Ik heb ook geen verzet geboden! Integendeel! Ik denk dat ik ze zelfs heb uitge daagd! Nee, daar heb ik geen trauma van over

gehouden, hoor! Het was meer een puike leerschool voor later. Ik heb er zo mijn voordeel mee kunnen doen! Zal ik je die fotos van mijzelf in dameskleding toch nog even voor de zekerheid laten zien? Is puik illustratiemateriaal voor je artikel of die lessen maatschappijleer! Nee?"

Ik bedank hem voor het aanbod en besluit ruim op afstand van deze vreemde, bizarre, ontaarde man te blijven en mij niet te laten mee slepen met zijn wilde fantasiën en afwijkende gedrag, hoe zeer mij dat ook boeit als buitenstaander en te denken geeft. Noemde de door hem bewonderde Ria Larivière, in- en inkeurige echtgenote van de directeur van Christian Artists, die nog nimmer een scheve schaats heeft gereden in seksje weel opzicht hem niet in een brief voorkomen immoreel? En was hij daar niet weinig trots op? Hij wel! Hij doet de doorkijkbeha als een blinddoek voor zijn ogen en zegt op samenzweerderige toon: "Soms is het leven toch zo gotvergeten doorzichtig, om van de griffermeerde medemens maar te zwijgen! Wist je dat ik in die strenge winter van 1963 een beha met vullingen als oorwarmer gebruikte als ik des ochtends om zeven uur door de vrieskou van Heemstede via Haarlem naar Bloemendaal op mijn opoefiets fietste, daar was ik echt de eerste mee, wist je dat wel?"

Nee?

Nou, dat baarde toen voor die tijd nog heel wat opzien. Ze hebben me nog willen opbergen in de beken de psychiatrische kliniek Vogelenzang, toen ze een setje lingerie onder mijn matras vonden, maar dat is mooi niet doorgegaan!

Wel ben ik afgekeurd voor militaire dienst op S5 alhoewel ik een oproep kreeg voor de reserve officiersopleiding te Heiloo! Als je tijdens de keuring verschijnt in nylons, jarretelgordel, tangaslipje en bustehouder zien ze je bij het commando toch echt liever gaan dan komen! Vooral toen ik bleef volhouden dat je in plaats van een parachute ook de cup van een bustehouder zou kunnen gebruiken en voor een zachte landing en een condoom over mijn kop trok! Toen raakten ze in opperste staat van verwarring! Waarom? Daar om! Omdat ik natuurlijk gelijk had, dat kunnen ze niet hebben die fantasieloze militiepijken!" Na deze statement bergt hij het kleedingstuk weer op. Hij zal er niet meer op terug komen gedurende dit vraaggesprek. En ik ook niet. Heel even hap ik naar adem bij zoveel intieme konfidenties over allerlei seksuele aberraties waar ik eigenlijk helemaal niet van gediend ben.

Het lijkt mij dat hij een tamelijk exhibitionistische artiest is. In stilte beklag ik degenen die om hem heen staan. Zij zullen heel wat te verduren hebben van zijn bizarre grappen, misselijk makende sick jokes en misplaatste grollen. Ik besluit snel op een ander onderwerp over te stappen, want ik begin mij wat onbehaaglijk te voelen in zijn dwingend gezelschap. De kunstenaar hikt, boert, laat roffelende scheten, tussen de one liners door, die er uit ratelen alsof salvos uit een machinegeweer een denkbeeldige vijand bevochten, lijkt om de paar zinnen begerig aan zijn snor, zijn grijze haar is met een elastiekje opgebonden tot een korenschoofachtige paardestaart. Hij ziet er met zijn schurft erige kop uit alsof hij net uit een hevige zandstorm komt en ruikt naar een oude legionair die drie maanden in de woestijnen van Irak geen douche heeft gezien en voor straf op een verschoning moet wachten omdat hij in het voorbijgaan per ongeluk met de volle hand een serveerster in de kut heeft geknepen in het bijzijn van zijn meerderen. Hij zet de fles cabernet sauvignon met beide ongevoelige handen aan de korstige mond als hij van het toilet terug komt, draait leunend op zijn barkruk als een passer om zijn as en laat zich in een gecapitonneerde leren fauteuil neer ploffen. Hij verhaalt hoe hij een paar uur geleden op de Zeedijk een stelletje Friese boeren apen met het stro van onder de pet en de koeienvlaaien nog klevend aan het zitvlak een weelderig geschapen meisje zag aanranden, waar tientallen dagjes mensen heldhaftig toe zagen hoe haar beha met een knal door de lucht vloog, onmiddellijk gevolgd door haar aan flarden gereten tangaslipje,

gordeltje en nylons. En hoe het er toen aan toe ging : van hop hop hop d'r boven op en voorlopig de eer ste uren er niet meer van af. Niet dat hij als karateka krachtdadig in greep, want hij behoudt liever zijn dure kro nen in zijn met goud doortimmerde van oudsher brutale bronstige bek en keek om ze aan te moe digen zwaaiend met zijn krokodil len leren polstasje gefascineerd toe! En die meiden van tegenwoordig solliciteren er volgens hem gewoon naar om uren lang te wor den groeps verkracht waar ze zelf bij staan! Nee, daar heeft hij toch echt geen groot medelijden mee. Stel je voor! Het is in het zwembad al een volkssport onder Marokkanen, heb ik mij laten vertellen. Turks knopen noemen ze dat onderling! Een tekenfilm van Donald Duck was er niets bij.

© april 2016, fredvanderwal, BasicPublishing.nl